

Març | Abril 1988 Num. 12 Preu 100 Pts.

inca

revista

El Sallista

La Salle

Notes de
"Sa Torre".
d'Inca

Llorenç M.ª Durán
Mestre i Psicòleg.

Garcias Palou
i Ramón Llull

La Confraria La Salle

inca revista

REDACCIO I CONFECCIO:

Jaume Armengol, Antoni Armengol, Immaculada Cortès, Francesca J. Cortès, Bernat Forteza i Antonia Llobera Torrens.

SUPERVISIO LINGUISTICA:

Bernat Forteza i Jaume Armengol.

COL.LABORACIONS:

Foto Miquel A. Quetglas,
Foto Payeras, Toni Llarg,
Pere Castelló, Joan Guasp,
Jaume Payeras, Jaume Gual
i Rafes Cortès.

ADMINISTRACIO:

Cati Ferrà i Llorenç Sastre.

IMPRESSIO:

"Apostol y Civilizador",
Petra.

DIPOSIT LEGAL:

PM 451-1.986.

EDITA:

INCA-REVISTA. OBRA CULTURAL BALEAR D'INCA.

Apartat de Correus, 156.
Tf. 50.12.25.

NOTA:

Les responsabilitats dels articles recauran únicament damunt de llurs autors.

Gràfiques

ROMA

Sant Bartomeu, 115-117

Telèfon 50 25 38

INCA - MALLORCA

Col.labora amb **INCA-REVISTA**

Clavells

can Llorenç Rigo

Cooperativa Pagesa de Mallorca

Avinguda dels Reis Catòlics, 53

INCA Mallorca Tel 503124

Carretera Palma Inca
Telèfon - 50 46 90

Comunicats

PSOE AGRUPACIÓ SOCIALISTA
D'INCA

En Jaume Armengol i Coll, amb D.N.I. 41.209.510, adreçat a Inca, carrer de Sant Sebastià, Regidor d'aquest Consistori i en representació del Grup Socialista, i com a portaveu del mateix, que en temps i forma interposam Recurs de Reposició contra l'acord adoptat per l'Ajuntament Ple d'Inca el dia 25 de Febrer de 1988, pel qual acord s'aprovava el Dictamen de la Comissió Informativa d'Hisenda sobre Moció del Grup Socialista referent a l'aprovació de sol·licitud d'Auditoria, de conformitat amb el previst al Capítol III, secció segona del Reial Decret 2568/1986 i l'article 447 del Reial Decret Llei 781/1986 del 18 d'Abril, i que basam en el que a continuació exposa:

1- Que l'esmentat acord en el seu apartat segon obliga a que les despeses que es facin per a la realització d'Auditories siguin a càrrec del Grup Socialista Municipal-PSOE.

2- Que l'esmentat acord conculca els drets bàsics consagrats a la Constitució Espanyola, vulnerant el drets bàsics de les llibertats i el lliure exercici de l'actuació política contemplada en el Títol I i anterior i més

concretament en els articles 9 i 23 de la Carta Magna dels espanyols.

Es per això mateix que el Grup Socialista considera no ajustat a Llei l'Acord adoptat per l'Ajuntament Ple, tot i que el seu recolzament jurídic no està fonamentat en el respecte a la Norma Bàsica Constitucional, ans en una inadequada, arbitrària i abusiva interpretació dels drets i llibertats constitucionals, la qual cosa hagués pogut ésser obviada a través de l'oportuna resolució, o sigui la d'eliminar el segon punt del Dictamen.

Per tot l'exposat,

SUPLIQUEN a V.I. que havent per presentat aquest escrit i per formulat Recurs de Reposició contra l'acord adoptat per l'Ajuntament Ple el dia 25 de Febrer de 1988 pel qual s'acordava:

"PRIMERO.- Aceptar la Moción del Grup Socialista Municipal en su integridad con la reserva de la posible incompetencia del Pleno Municipal para acordar la realización de Auditorias a la Residencia de Ancianos "Miquel Mir" i a la "Llar d'Infants",

SEGUNDO.- Que los gastos que se produzcan por la realización de las Auditorias serán sufragados por el Grup Socialista Municipal que

es quien está interesado en que se lleven a cabo,

TERCERO.- Que la empresa o grupo de técnicos que deban contratarse para la realización de la o de las Auditorias, serán seleccionados por el Pleno Municipal, tras el oportuno concurso,"

Tengui a bé d'admetre'l i a resultes del que s'esdevingui i després dels oportuns actes legals que corresponguin, es procedeixi a la revocació del mateix, parcialment, només en el que es refereix a l'apartat segon per tal que no s'ajusta a Llei.

Inca, a 14 de Març del 1988

El Portaveu del Grup Socialista

Sa Senyoria
Alcalde-President del
Magnífic Ajuntament
d'Inca

COMITE INTERINSULAR DE
LES JSI

Inca, 27 de març

Amb l'assistència de Javier de Paz, Secretari General de les Juventudes Socialistas de España, es reuní a Inca el Comité Interinsular de les JSI.

Els temes més importants que es van tractar foren per una part la nova configuració territorial de l'organització en base a Agrupacions supramunicipals, atenent-se a una distribució per partits judicials, quedant així les macroagrupacions següents:

Mallorca-Ponent.
Mallorca-Llevant,
Mallorca-Nord (amb centres a Palma, Manacor i Inca respectivament),
Menorca, Eivissa i Formentera. L'objectiu d'aquesta proposta és millorar l'eficàcia en la gestió i augmentar la coordinació interterritorial.

Un altre tema molt important fou també l'enquadrament de les normes de funcionament dels grups sectorials amb la idea de vertebrar més l'organització i donar a la militància els canals de participació més addients per al desenvolupament del projecte polític de les JSI.

que es celebrarà a tal efecte.

Altres acords del Comitè que cal destacar són: Un NO rotund a l'Autopista d'Inca i un SI a la millora de la xarxa viària de Mallorca. Un NO rotund a la urbanització de SA CANOVA. Es va parlar també del Programa 2000. de l'atur juvenil i de l'obejecció de Consciència.

La proximitat del cinquè congrés de la FSB motivà la presència de l'actual Secretari General del Partit, Josep Moll, així com de representants dels distints corrents que configuren l'espectre ideològic de la FSB: Socialisme i Autonomia, Debat Socialista i Aliatge. La presència d'aquests facilità i aclarí posicionaments sobre la ponència marc del congrés que es presenta. La postura de les Joventuts Socialistes de Les Illes es fixarà en un Comitè Extra-ordinari

ASUNTO AUTOPISTA
MARRATXI-INCA

ASSOCIACIÓ AMICS DEL
RAIGUER

COMUNICADO:

Por la decisión parlamentaria del 15-10-87, es competencia del parlament, y NO del Govern, (mientras no exista un Plan General de Carreteras) tomar las decisiones sobre nuevos trazados, por lo que el Govern ha vuelto a presentar al citado Organismo el proyecto AUTOPISTA O AUTOVIA MARRATXI-INCA.

1.º) Nuestra Asociación desde ese momento, ha visitado a todos los partidos excepto a Alianza Popular y P.L. exponiéndole a cada uno de ellos los motivos por los que nos oponemos a este proyecto, ya que con él queda condicionado y determinado el futuro de la isla, económico, social, agrícola, ecológico, etc.

2.º) Todos se mostraron convencidos de que no hacía falta tan faraónico proyecto.

3.º) La postura adoptada por cada uno de ellos en la comisión parlamentaria del 11-3 se correspondía a lo expuesto ante nosotros.

4.º) La prensa del 12-3 lo publicó pero además "ALGUIEN" se permitió la libertad de coaccionar la decisión de U.M. la que incomprensiblemente, el 13-3 emite un comunicado,

en el que se declara solidaria con el proyecto del Govern (al que antes había criticado) declarando que la alternativa presentada sólo era por motivos económicos.

¡Muy lamentable Sres.! Si bien con el P.G.O.U. de INCA (al que interpusimos un contencioso administrativo y está en manos de los jueces) ya ocurrió una maniobra similar. El consistorio de esa ciudad elaboró un plan que puso a información pública y luego aprobó. Posteriormente y por presiones externas, ese plan sufrió modificaciones sustanciales, que no pasaron por la democrática y obligatoria información pública, y ese consistorio de U.M. aceptó.

5.º) ¿A qué estamos expuestos todos los ciudadanos? a ser vendidos, defraudados, ignorados, etc. por esos políticos que nos pidieron su voto y ahora se olvidan, por qué y para qué se lo dimos.

6.º) Desde aquí hacemos una llamada de atención. NO permitamos que para resolver los problemas de hoy, se creen otros más graves en un futuro muy próximo.

PALMA 27-3-88

CAEB-Confederación de Asociaciones Empresariales de Baleares

LA AUTOVIA DE INCA, UN PROYECTO DE FUTURO

Los acontecimientos políticos para llegar a una solución parlamentaria que den con la solución definitiva al transporte por carretera del eje Palma-Inca-Alcudia se están tornando incomprensibles para esta Confederación de Asociaciones Empresariales de Baleares, empeñada en continuar con el progreso iniciado desde tiempo en nuestras islas. Para la CAEB, es necesaria la construcción de la Autovía Central por toda una serie de razones, entre ellas la subsanación de errores históricos cometidos con el parón, hace ya cerca de nueve años, de la construcción de la autovía. Ahora, después de muchos años, y una vez aprobado el proyecto del trazado definitivo del tramo, la actitud de un partido político de Baleares da al traste con las esperanzas de progreso de nuestra Comunidad Autónoma, resultando además incomprensible que esta actitud se contradiga con la del Ministerio de Obras Públicas, del mismo signo político y que tiene formalizado con nuestro Govern un principio de acuerdo político, a nivel local, demuestra un total desprecio a las partidas presupuestarias asignadas para su construcción.

Varias son las ventajas para todos nosotros en caso de que se aprobase la construcción de la autovía. Para CAEB la fundamental sería la seguridad vial que ofrece una autovía de esas características. Y el ahorro de vidas humanas siempre es razón suficiente. De otra banda, se accedería muchos más rápidamente a los centros de interés en Palma, como ambulatorios, hospitales, comercios y dependencias administrativas, ahorrando carburante. Por último, de seguro que significaría un gran beneficio para toda la zona norte de Mallorca, que está experimentando un crecimiento progresivo, y que la convertiría en una de las que más peso económico tendría en la isla.

Pero no hablamos solos. De todas las alegaciones presentadas a la Consellería de Obras Públicas, 1813 fueron favorables a su construcción, y 453 contrarias, en cuanto a particulares se refiere. Si nos ceñimos a entidades, 38 se mostraron favorables y 2 contrarias. Es por ello que nos creemos bien respaldados a la hora de solicitar su construcción. Por el progreso y el bien común.

Palma, 18 de Marzo de 1988

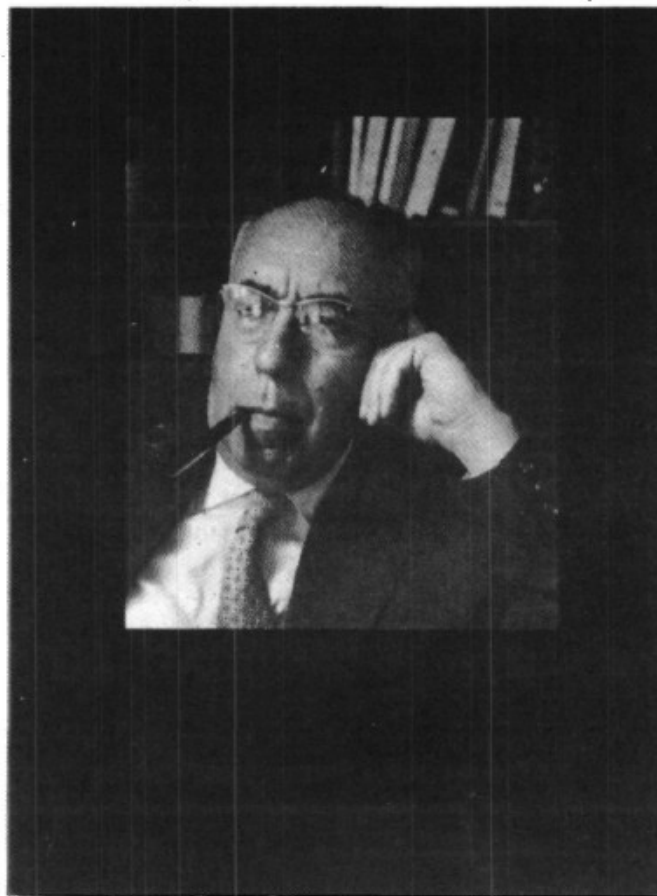
Llorenç M.ª Durán, Mestre i Psicòleg.

Un dels personatges oblidats pels inquers és el mestre, psicòleg, poeta i home de gran cultura Llorenç M.ª Duran. Fill de Miquel Duran i Saurina i Gertrudis Coli, nasqué el 2 de maig de 1903 a Inca, al carrer Mallorca (General Luque) nº 1.

Llorenç Duran, per part del poble, és conegut per ésser fill de Miquel Duran, famós poeta i activista cultural i sobretot per anar el seu nom lligat a la llibreria i a la impremta del carrer Murta.

Estudia a l'escola de les monges blaves les primeres lletres i al col·legi La Salle la primera ensenyança, quan era director el germà Benildo. Més tard es matricula com alumne lliure a l'Escola de Magisteri, ingressant al juny de 1918. La seva vertadera vocació de mestre sorgí a primer curs a través de Joan Capó, el qual el posa en contacte amb els mètodes d'avantguarda. Els seus mestres estaven inspirats pels homes de l'Institut Lliure d'Ensenyança.

Alterna els seus estudis amb les activitats socials i culturals que es duïen a terme a Inca. Ajuda al seu pare a l'organització de la gran Diada de la Llengua Catalana de 1917, així com a l'Orfeó l'Harpa d'Inca, del qual en fou el primer secretari, "Els amics de l'Art", festes escolars, etc.

Conegué, durant la seva joventut, les obres de la majoria de pensadors i reformadors de l'activisme (Decroly, Rousseau, Pestalozzi, Ferriere, etc.). També s'interessà ja per la psicologia.

El 23 de setembre acaba els estudis, i, mentre preparava oposicions, comença a fer classes al col·legi Beat Ramon Llull d'Inca. Preparava els alumnes per ingressar a l'Escola Normal i a l'Escola de Comerç.

LLORENÇ M.ª MESTRE
NACIONAL

Les oposicions a Barcelona foren per a ell un èxit, ja que en els

exercicis teòrics, ocupà el quart lloc i al de les pràctiques el tercer. A les proves s'hi presentaren 326 alumnes i quedaren 20 places desertes.

Mentre esperava l'adjudicació de les places s'incorpora de nou al col·legi Beat Ramon Llull d'Inca. Explicà Geografia i Història d'Amèrica i Història de l'Art i de la Cultura. A final de curs publica el resultat de l'experiència didàctica de Geografia a una Memòria titulada "Enseñando Geografia".

Ocupa la plaça a Talltendre, un poblet de Cerdanya. Aquí comença a renovar l'ensenyament, primer substituint els llibres memorístics;

alternava les classes teòriques amb les excursions, on els alumnes analitzaven tot el que els envoltava. Dugué a terme els "Centres d'interés" de Decroly, d'aquesta manera globalitzaven tot l'aprenentatge. Mesurava tots els alumnes amb el test Binet i feia un full pedagògic.

A la fi torna a Mallorca. El 15 de març de 1929 li adjudiquen l'escola unitària de Sencelles. Poble en el que les lluites polítiques repercutiran a l'escola, sobretot durant la República i la Guerra Civil. Malgrat tot la seva labor fou extraordinària.

Collabora amb el projecte de la Casa de Misericòrdia i Museu Pedagògic Provincial. Dirigi, des de l'estiu de 1929, colònies de nins a Sóller i Manacor.

A la fi aconseguí l'any 1930 que es posàs la primera pedra del nou edifici de l'Escola de Sencelles. El curs 1931-32 n'és elegit director. Organitza exposicions escolars, la biblioteca circulant, la coeducació a l'escola d'adults, etc. Desenvolupa les teories reformadores de l'activisme; així el centre d'interés de Decroly i el mètode de projectes de Kilpatrick, convertint l'escola, durant el curs 1932-33, en una granja.

Quan esclata la Guerra Civil, els problemes comencen per Llorenç

Duran. Tanmateix, les dretes de Sencelles eren contràries a l'Escola Pública, L'acusaren, entre altres coses, d'haver obligat als alumnes a trepitjar la Creu que presidia l'aula, quan la veritat és que complint ordres de Madrid s'endugué la Creu a casa seva.

L'empresonaren, juntament amb el secretari de l'Ajuntament i altres intellectuals mallorquins, com Andreu Crespí, Joan Alomar, Miquel A. Colomar, Miquel Massutí, Joan Sanxo, Pere Capellà i Joan Capó. Va ésser acusat de parlar malament del Movimiento. El fet d'haver recolzat públicament l'Estatut de Mallorca i Eivissa i signar, juntament amb el seu pare, el famós "Manifest" en defensa de la llengua i cultura catalana ajudà a l'empresonament de Llorenç Mª Duran. És expulsat del cos de mestres nacionals juntament amb altres 57. Altres 99 foren castigats.

LA POSTGUERRA

L'any 1941 posa en marxa l'Editorial Duran. Imprimeix en primer lloc quatre quaderns d'exercicis d'Àritmètica, que més tard arribarien fins vint-i-sis, dins la collecció "Dos - Uno". Aquesta collecció arribà a moltíssimes escoles d'Espanya.

Publica, el 1944, el llibre-enciclopèdia "Ingreso", emprat a la

majoria d'escoles. Se'n vengueren 300.000 exemplars. Posteriorment publica: 1944 "La Guia de Inca", el 1945 "Tarjetas Mackinder", el 1946 "Conjugación de los verbos de la Lengua española", 1950 "Ejercicios de Historia de España".

Al mateix temps, a partir de 1942, comença a donar classes al col·legi Beat Ramon Llull d'Inca. Ensenyava la Geografia i la Història de l'Art i de la Cultura.

El 25 d'octubre de 1952 fou restituit al cos de mestres, si bé demanà l'excedència.

LLORENÇ Mª DURAN A GESA

Durant els anys 1956-1972 treballa a GESA. Comença amb un informe que es referia sobretot a: "Escoles per a fills d'obriers", "Escoles d'aprenentatge industrial". "Formació de quadres de comandament", "Formació d'obriers i seguiment", "Psicologia d'empresa".

El projecte, per a les escoles de GESA a Alcúdia, incloïa els següents apartats: "Orientacions pedagògiques", el personal docent, horari i pla de treball, el pre-aprenentatge, Direcció, Biblioteca ambulant, mobiliari, jocs, etc. Amb aquests projectes trencà amb l'ensenyança tradicional (memorisme, passivisme, esgotament...). Seguí la filosofia i pràctica pedagògica de

l'activisme, destacant les aportacions d'autors com Dewey, Decroly, Kilpatric, Montessori, etc.

El 22 de desembre és nomenat director de les escoles de GESA d'Alcúdia, més tard també ho serà de les de Palma fins que foren suprimides, el 19 de juny de 1976. Fou, a la fi, cap del servei de Selecció i Formació. L'escola d'aprenentatge, prevista en un primitiu projecte, no fou realitat per la creació de les escoles de Palma, Inca Manacor i Maó. Participà en la Formació de capatassos i en la formació de seguretat.

LA JUBILACIÓ

Llorenç Mª Duran es jubila el 31 d'octubre de 1972. Malgrat tot continua amb una extraordinària activitat: funda, juntament amb un grup de psicòlegs, el Gabinet TEPSOR, del qual en fou coordinador.

Impartí cursos sobre Rorschach a un grup de pedagogs i psicòlegs (1977), tests projectius per a psicòlegs, etc.

Llorenç Mª Duran mor el 16 de febrer de 1985 a Ciutat, després d'una intensíssima labor, com a mestre, psicòleg i com a home de cultura.

Les seves aportacions, en els camps de la psicologia i la pedagogia, han estat molts importants no tan sols a Mallorca sinó també fora d'ella. Feu innovacions en Pedagogia (escola activa),

Psicologia, Psicopedagogia i Ensenyança programada a Mallorca. Recordem la seva activitat a l'escola de Sencelles, a GESA, a diversos col·legis. Contribuí a l'introducció del test l'Ampe i el Decatest. Organitzà equips de treball juntament amb el Dr. Secades a diversos centres d'ensenyança de Palma. L'any 1959 munta, juntament amb el Dr. Perelló, un consultori a Palma. Adaptà el Binet al català a l'escola de Sencelles. Assessorà als col·legis Beat Ramon Llull, Sant Tomàs d'Aquino i el L·liceu Santa Teresa d'Inca. Muntà el primer laboratori de psicologia aplicada a Mallorca al col·legi Sant Francesc de Palma el 1951. Va ésser el primer de Mallorca que dugué a terme una experiència sobre formació d'adults mitjançant l'ensenyança programada a GESA.

Llorenç Duran fou autor de gran quantitat d'articles, treballs i llibres de caràcter divulgatiu,

d'investigació i literari. Participà en taules rodones i dirigí nombroses conferències.

Sens dubte, Llorenç Mª Duran és una de les figures cabdals del món de l'ensenyança a Mallorca i que cal donar-lo a conèixer al poble inquer. Precisament l'Obra Cultural Balear d'Inca pensa organitzar un petit homenatge a la seva figura.

APORTACIONS

-Conferències, taules rodones i informes.

Foren nombroses. Destaquen les dirigides als pares dels col·legis del Sagrat Cor i Sant Tomàs d'Inca.

10-III-77 "Una experiència d'escola activa l'any 1933", conferència feta a l'Escola Universitària del Professorat d'EGB de Palma.

30-I-79 "El coneixement objectiu del nivell intel·lectual i comportament de l'alumne", també a l'Escola Universitària.

22-II-79 "Rorschach", conferència feta a la Facultat de Filosofia i Lletres (Secció Psicologia).

Taula rodona a GESA: "El psicòleg en l'anàlisi de les causes de l'accident".

Activitats literàries

Collabora a Ca Nostra, l'Almanac de lletres i Nostra Terra.

Novella, en que va treballar del juliol de 1983 al juliol de 1984,, titulada "Les pells de vidre".

Poesies sense cap volum publicat.

Activitats divulgatives i investigadores

A) Articles

"Informe sobre la influencia de los factores humanos en la producción del accidente".

"Castigo escolar: la opinión del psicólogo". (Diario de Mallorca).

"Duran hizo de su escuela una granja", entrevista a Diario de Mallorca (17-V-78).

"Problemática del jubilado I: ser activos".

"Problemática del jubilado II: miedo y adaptación".

"Problemática del jubilado III: la inteligencia del anciano".

Fou president del Consell del Setmanari

Ciudad, publicà articles a la secció Hoja del niño (1953-55).

B) Treballs

"Observacions que hauran de tenir presents els mestres de les Colònies Escolars", publicat al 1932.

"Memoria-anteproyecto de la Institución Formativa de GESA-1956.

"La respiración de salvamento o respiración boca a boca". Gas y Electricidad, S.A. 1971.

C) Llibres

"Enseñando Geografía". Inca. Imprenta Ca Nostra. 1931.

"Dos más uno". Collecció de vint-i-sis quaderns de càlcul. Duran, 1942. Edicions constanta.

"Solucionario de los cuadernos Dos más uno. Inca. Duran, 1942. Tres ediciones.

"Guia de Inca". Duran, 1944.

"Ingreso". Inca. Duran, 1944 (Enciclopedia escolar). 23 edicions.

"Equipo de tarjetas del método de Mackinder". Inca, Duran, 1945.

"Ejercicios de Geografía de España", 1950 (diverses reedicions).

"Ejercicios de Geografía Universal". Inca. Duran, 1954 (reedicions).

"Ejercicios de Historia de España". Inca. Duran, 1953.

"Ensenyament programat d'electricitat bàsica". 6 toms. 1972. Duran fa el pròleg i forma part del Consell Directiu que supervisà la redacció i publicació. (Guanyà el premi nacional 1966 per UNESA).

"Crònica comentada de l'Orfeó l'Harpa d'Inca". Duran, 1978.

"Introducción a la práctica del Rorschach". 2 ed. Barcelona. Herder, 1982.

"El test de Rosenwaig". (En preparació. Aceptada per TEA. Madrid).

Totes les obres estan exhaurides.

HOMENATGES

1972 - Companys de GESA. 1977 - Homenatge de joves psicòlegs. 1978 - L'Escola Universitària del Professorat d'EGB li feu un acte d'homenatge. 1979 - Homenatge amb motiu de la presentació del llibre "Introducción a la práctica del Rorschach" a la Facultat de Filosofia i Lletres, el Departament de Psicologia i Pedagogia li feren un homenatge.

BIBLIOGRAFIA

C. Fernandez Bennassar; "Llorenç M. Duran i Coli" (Inca, 1903). Collecció Els Nostres Educadors, nº 4. Editat per l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de les

Illes Balears. Suport
Ajuntament d'Inca. Palma,
1985.

Jaume Oliver; Escola i
Societat". Els Treballs i
els Dies. Editorial Moll.
Palma 1978.

Gabriel Fiol i Lluís
Maicas; "Aproximació a la
Bibliografia d'Inca".
Editat per l'Obra
Cultural Balear d'Inca i
la Caixa, 1980.

Miquel Duran;
"Poesies". Editat per
l'Ajuntament d'Inca,
1982.

Antoni Armengol i Coll

OBRA CULTURAL BALEAR

IIª MOSTRA DE CULTURA A INCA

- Dia 28 d'abril. "EL FOLKLORE A INCA".

Conferència a càrrec del Sr Antoni Galmés, folklorista.

Actuació de la Revetlla d'Inca, Els Revetllers del Puig d'Inca i Joan
Maura i el seu grup.

- Dia 5 de maig. "LA MÚSICA A INCA".

Conferència a càrrec del Sr Antoni Fullana, crític musical

Actuació de l'Unió Musical Inquera, Coral infantil St.

Tomàs d'Aquino i Antoni Alomar.

- Dia 12 de maig. "LLORENÇ Mª DURAN, MESTRE INQUER"

Homenatge.

Conferència a càrrec del Sr Jaume Oliver, professor

d'Universitat.

Actuació de L'Harpa d'Inca.

-Dia 19 de maig. "EL COSTUMARI D'INCA".

Conferència a càrrec del Sr Gabriel Pieras, Cronista

oficial de la Ciutat d'Inca.

- Dia 25 de maig. "PASSAT, PRESENT I FUTUR DE LA SABATA".

Taula rodona. Participaran: CEB-Calçat, PIMEN, UGT,

CCOO, un economista i un dissenyador.

LLOC: CASAL DE CULTURA. HORA: 9 del vespre.

ORGANITZA: OBRA CULTURAL BALEAR D'INCA

COL.LABOREN: Ajuntament d'Inca, La Caixa, Dijous i Inca-R.

DES DEL MEU RACÓ:

Carta a un pare de família.

No fa gaire dies vaig llegir en una editorial que es titulava "RUIDO DE PIZARRAS" i, com vos podeu imaginar feia referència a la vaga que mantenen els mestres d'escola.

Sempre he pensat que un poble es mira i qualifica pel nivell de cultura que ha assolit al llarg de la seva història i el seu grau de preparació dels seus ensenyants de quí té edat d'anar a l'escola o a l'universitat. Tot govern que pretén al bé ha de donar prioritat als plans d'educació estudiats, pensats i desenvolupats de manera intel·ligent, sense fer soroll, però amb la seguretat de què, a llarg plaç es veuran els fruits d'aquesta tasca.

És ben clar que un dels pilars que sustenten tota dictadura és la cultura. A cap dictador no l'interessa que el poble llegeixi, escrigui o pensi. Recordem l'esclavitud dels negres que tenien totalment prohibit aprendre a llegir. Féu memòria els que heu viscut l'època franquista: llibres prohibits, censura, etc. Fixeu-vos amb Centre i Sudamèrica on els índexs d'analfabetisme esdevenen esgarriadors. I tot això per tal de mantenir el

poder d'uns pocs sobre la majoria.

He fet aquesta mica d'entrada abans de dirigir-me a tu, pare de família, que tens els teus fills en edat escolar, o a la Universitat i te'n fas creus quan veus de quina manera es perden hores de classe sense que, la majoria de vegades, et diguin ni tu preguntis el perquè.

T'has aturat a pensar qui té la raó? Mira, la tasca d'un mestre és, crec, la més difícil de desenvolupar que existeix. La que té més responsabilitat, la que necessita de més paciència i la menys reconeguda i més mal pagada que cap altra.

Vejam: Tenen dos mesos de vacances a l'estiu, vint dies per Nadal i quinze per a Setmana Santa. És cert. Són molts dies sense anar al col·legi. En contrapartida durant nou mesos han d'ensenyar a quaranta o quaranta cinc menuts o més grans, nins que només tenen juguera i poques ganes d'aprendre. Nins que, moltes vegades estan "aparcats" a l'escola, sense que els pares es preocupin del què fan o deixen de fer. I tot això per molts pocs diners.

Prova tu, pare que em

llegeixes, de tenir els dos fills teus i dos amics, de set o vuit o deu anys, un matí de tres hores, dins una habitació, explicant les plantes, el cos humà o la tabla de multiplicar. Proveu-ho i després en parlarem.

Hem de ser justos. La Cultura d'un poble és una tasca molt seriosa i molts se la prenen com un circ. Prenem nota d'Anglaterra, Suïza, Holanda, etc. que tenen un nivell elevat de vida i una Cultura en consonància amb la manera de viure. Siguem exigents amb els mestres dels nostres fills. Molt exigents amb el govern que fa els plans i marca les pautes. Participem. Anem als col·legis i, sobretot, no jutgem una professió sense fonaments.

Toni Llarg

Don Sebastià Garcias Palou i Ramon Llull

El Sr. Garcias Palou va néixer un 20 de novembre a Inca del 1908. De petit, estudià a Biniamar amb les Franciscanes Filles de la Misericòrdia, on també va rebre l'ensenyança a l'Escola Pública de Biniamar. Després d'haver aprovat les assignatures a l'Institut General i Tècnic de les Balears, va ingressar en el Seminari Conciliar de Sant Pere. Una vegada obtingut una beca per el Col·legi de la Sapiència, va seguir els seus estudis eclesiàstics a la Pontifícia Universitat de Comilles, on es va doctorar en Filosofia.

És a la Universitat Gregoriana on comença a investigar a Ramon Llull.

- Em trobava a Roma, M'havia de llicenciar-me i doctorar en Teologia. A la Biblioteca Apostòlica Vaticana no hi mancava res sobre Ramon Llull. La seva figura m'entusiasmava i apassionava, per això vaig decidir-me escriure sobre el Beat. L'any 1934 em vaig llicenciar. La meva tesina tractà sobre "El método apologético del Liber de Sancto Espiritu" de Ramon Llull. Després, l'any 1935 vaig voler escollir per a fer la tesi doctoral un tema molt més ampli. El Padre Gordillo, professor de l'Institut Pontifici d'Estudis Orientals, m'aconsella i em dirigeix la tesi: "Ramon Llull y las Controversias

Teológicas en el Oriente Medio".

El Sr. Garcias Palou, és sense dubte una de les figures cabdals i més conegudes entre els lullistes. Els seus esforços per a donar a conèixer a Ramon Llull són força notoris per tot arreu. Gràcies a ell,, es van celebrar dos importants congressos: El Primer Congrés Internacional de lullisme (Formentor, 1960) i el de la Commemoració del VII Centeneri de la fundació Miramar (Mirarmar, 1976).

Estam asseguts dins la seva biblioteca. La seva tremolosa veu eixorda la quietud silenciosa. Un eixoriviment agradós que imposa. Les seves

paraules corren a corre-cuita i quasi no em dóna temps d'escriure. El seu entusiasme vers Ramon Llull és força apassionat, mentre em conta els més mínims detalls d'allò que li deman.

- Ramon Llull fou un home desmesuradament extraordinari i genial. Una persona que és capaç d'escriure una obra: "Contemplació en Déu", que umpl set toms, de l'edició "Obres de Ramon Llull", només es pot qualificar d'extraordinari, grandios i d'una personalitat gegantesca. Una persona que emprén la reforma del món en tots els aspectes ha de ser un geni. El

llibre de Blanquerna llegit en profunditat, demostra el que era el món. Aquesta concepció de Blanquerna és genial. La totalitat d'obres que va escriure Ramon Llull va ésser de 249, més 12 que sabem que va escriure però que s'han perdudes.

- ¿Quina és la seva tasca com a investigador?

- La meua tasca ha estat mostrar el Ramon Llull autèntic, desdobrir-lo i donar-lo a conèixer al món científic. Jo em vaig trobar amb una figura deformada. Els lul·listes exigieran la personalitat de Ramon Llull, mentre que el antilul·listes foren vertaders detractors de la seva figura. Jo he volgut mostrar en Ramon Llull net i sense afegiments.

- ¿Com ha de ser un bon investigador?

- Un home desposeït d'apassionaments - em diu sense titubegar -. Ha de ser intel·lectualment fred per poder ser objectiu i imparcial; puix que d'altra banda les investigacions serien vanitoses.

El meu allot bellugueja. El tinc al meu costat. Està cansat d'estar assegut i em mira de coa d'ull, demanant que ens anem. Només té vuit anys. Aixó em dificulta un poc poder seguir la conversa, però el meu minyó segueix amb l'ullada els moviments expressius de l'entrevistat, sense dir res.

- Pare, - em diu a cau d'orella -, estic cansat.

- Bernat Xavier - li dic -, aviat ja haurem acabat.

Boireja la nit i Ramon Llull ha amarat la cambra plena de llibres. Només es sent el respirar fosc, mentre que escric sense aturar-me.

- ¿On es va formar realment Ramon Llull?

- Fins ara es pensava que era en el Monestir de la Real, però jo he pogut demostrar, sense negar que va consultar la Biblioteca de la Real, que era molt pobra, que es formà a la Biblioteca dels Frares menors Franciscans i a s'Estudium Arabicum Dominicà; i sobretot, a Montpeller per la seva gran afició a la medicina, on va escriure obres mèdiques. Montpeller era el centre del món en medicina.

El temps passa, i tots ensems, ens arremolinam amb una conversa. Àdhuc el meu allot hi pren part amb el seu silenci. La seva investigació ha perllongat la seva figura durant tots aquests anys. Des de l'any 1956 que ocupà el càrrec de Rector de la "Maioricensis Schola Lullistica" fins a la fundació de la Revista "Estudios Lulianos", en 1957, ha estat el vertader animador del nostre Beat Ramon. "Passant a l'altra vida, l'any 1955, Francesc Sureda i Ramis, fundador i primer Rector de la Maioricensis Schola Lullistica, li succeí, en el Rectorat, el Dr.

Garcias Palou. Preparat com estava el nou Rector, fou llavors que l'Escola Lul·lística prengué l'extraordinària embranzida que encara conserva. Ell intensifica els seus treballs d'investigació i de divulgació lul·lianes, apareguts en periòdics i revistes científiques, atanyent la seva singular erudició, com són les obres que ha escrit". (Fr. Miquel Colom, T.O.R., Magister de la Maioricensis Schola Lullistica).

La seva Bibliografia és molt extensa: Bibliografia Lul·lística, més de 300 articles. Bibliografia general, més de 1.400 articles. Les seves obres també són nombroses. Entre altres tenim:

1.- Ramon Llull, Llibre del gentil e los tres savis.

2.- El Miramar de Ramon Llull.

3.- Ramon Llull, Proverbis de Ramon (Liber proverbiorum).

4.- Ramon Llull y els Islam.

5.- Ramon Llull, en la historia del ecumenismo.

6.- La formació científica de Ramon Llull (Fons de les seves primeres obres). En Premsa.

7.- Mallorca, en la vida y en la obra de Ramon Llull. (Obra que aviat sortirà).

8.- La vida de Ramon Llull, narrada por el.

misma. (Obra d'avançada composició).

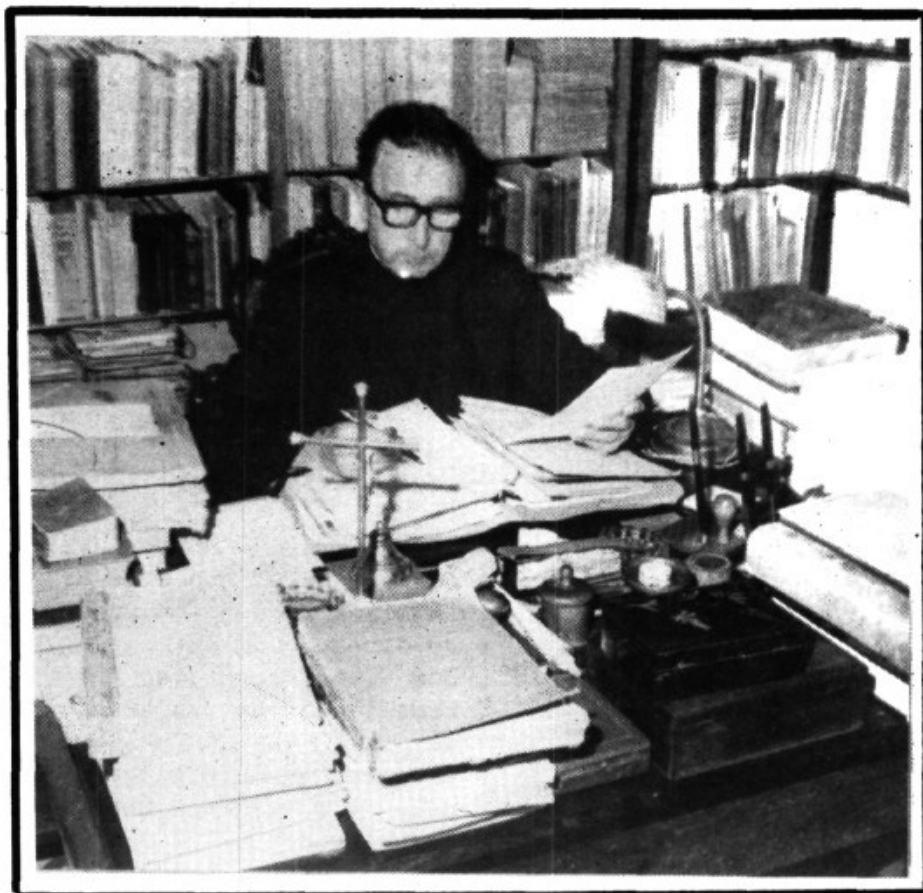
- ¿És força conegut en Ramon Llull?

- Tot el món científic sap qui és en Ramon Llull - em diu -, malgrat hi ha gent que encara el desconeix, no sota el punt de vista religiós sinó més bé sota el punt de vista científic. A Inca, ningú s'ha atrevit a investigar l'obra de Ramon Llull, tal volta hauria estat a causa de les controvèrsies que hi havia en el segle XVII entre frares franciscans i dominics. La cosa certa és que a Inca no es troba res sobre el Beat.

- ¿És veritat que el Beat Ramon Llull patia d'esquizofrenia i manifestava trets paranoics?

- Em remet al que vaig dir a U.H., 12 de maig de 1976 amb motiu d'unes declaracions del Dr. Bartomeu Mestre Mestre, relatives a la "Patologia de Ramon Llull". Li vaig refutar tot el conjunt, i a més, vaig rebatre que el Desconhort suposà una crisi. Un eminent metge de Palma en va dir: "Usted ha deshecho la tesis doctoral del Señor Mestre". De tot el que deia, no es pot deduir trets paranoics i esquizofrènics. Així i tot, el Sr. Mestre és un gran admirador de Ramon Llull. En la seva tesi afirma que aquests trets paranoics no menyscabava la seva gegantina personalitat.

Son les 7'30 h. del capvespre. La penombra

entra per les retxilleres de la finestra. Llibres amuntegats en doina per la cambra, resten sense dir res. Un vertader desgavell de curiositats. S'aixeca i cerca alguna cosa. No sé que és. Tot d'un plegat, m'allarga la mà: una medalla d'or que li va concedir la Comunitat Autònoma de les Illes Balears; com també la "Encomienda de Número" (amb placa) de l'ordre d'Isabel la Catòlica que li otorgà S.M. el Rei, l'any 1986.

- ¿Quin va ser el vertader motiu per què Ramon Llull abandonà la seva muller Blanca Picany i els seus dos fills? ¿A què es deu la seva crisi religiosa?

- El Beat duia dins el seu interior la idea de donar a conèixer l'evangelí, propagar els

seus ideals i recórrer terres dels cismàtics i dels musulmans. Tot això no ha podia fer dins casa seva; per això deixà la seva muller (amb el seu consentiment) per poder dedicar-se a la predicació i conversió.

- ¿Quines obres recomanaria a la gent jove que volgués conèixer-lo?

- Llibre de Blanquerna, Llibre d'amic i amat, Fèlix o llibre de les Meravelles del Món. Altres, més científics: Arbre de ciència i el llibre de Contemplació en Déu.

- ¿És ver que morí apedregat mentre predicava la fe cristiana a Bugia?

- És completament fals. Ramon Llull no és

un màrtir. A Bugia hi va anar l'any 1307, després d'haver passat per Tuníssia l'any 1293. A Bugia el volien apedregar, però no li feren res, després d'haver-hi tornat l'any 1314. Ramon Llull va viure a Tuníssia dins la darrereria del 1315 o començament del 1316. Morí a Palma l'any 1915-16. L'any 1915, deduiren que morí màrtir perquè li trobaren al crani un cop, però, l'any 1985, es demostrà que aquest cop era fet, almenys, 5 anys abans de la seva mort.

Ramon Llull és, sens dubte, l'home gran de l'Edat Mitja. Oblidat per molts i desconegut pels altres. El Sr. Garcias Palou, és com ens diu Anthonny Bonner "el mallorquí que més ha fet per a la causa lul·lística". I segueix: "Aqueixa immensa labor no tan sols va aportar llum entre molts de racons obscurs del món de Ramon Llull, sinó que també va crear un centre d'investigació i d'irradiació d'informació científica que per a tots els investigadors posteriors ens ha estat

d'un gran valor incalculable i que mai podrem agrair suficientment".

Es fa tard, parla amb un enamorament que electritza quan un el sent gargantejar. Jo rest enmudit sota un silenci de desconexença. La vesprada ha fet entrada i ens acomiadam. Quan arrib a casa meva em ve la necessitat de llegir. La ignorància em fa sentir avergonyit.

Bernat Forteza.
Març 1988

Col·legi La Salle

Col·legi La Salle

UNA PÀGINA DE LA NOSTRA HISTÒRIA

L'any 1904 s'havia fundat el col·legi de Palma, l'any següent Pont d'Inca, Sóller, Binissalem i Mahó i el 1907 Sa Pobla. Ara li tocava a Inca, la ciutat més cèntrica de l'illa.

L'idea sorgí dins l'ànim d'un fervorós catòlic, D. Manuel Fuster, que la transmetré al rector D. Bernardí Font Ferriol. Ambdós tractaren l'assumpte amb el prevere D. Antonio Coll Janer, aleshores capellà de les Monges Jerònimes. Tots tres decidiren dur a terme aquesta obra. El primer problema que se 'ls plantejà fou el local per escola i vivenda dels mestres.

Acudiren a l'Ajuntament i el batle D. Jaume Amengual els oferí el Pes del Bessò del carrer Dureta, nº 7. Aquest local, conegut també per "Sa cortera vella" constava de planta baixa amb arcades i d'un pis.

Resolt el problema del local era qüestió de començar les diligències amb la Congregació dels Germans de les Escoles Cristianes en la persona del seu superior provincial, el Germà Sauvan. Sense perdre temps es formà, per entrevistarse amb ell,

una comissió formada pel batle i dos regidors, el Rector, D. Bernardí Font, i D. Manuel Fuster. La trobada fou cordial i afectiva.

A un informe sobre la fundació es pot llegir: "A instàncies del Clergat parroquial i de l'Ajuntament, els Germans de les Escoles Cristianes s'establiren a Inca, gràcies a que la Corporació Municipal cedí gratuïtament el local per les classes i la comunitat, i obligant-se a fer quantes reparacions fossin necessàries segons els criteris dels superiors lasal·lians".

Realitzats els tràmits precedents intervingué la Junta Local d'Ensenyança. En el llibre d'Actes d'aquesta Junta es llegeix: "Sota

la presidència del senyor Batle, D. Jaume Amengual, es reuní la Junta Local d'Ensenyança d'aquesta ciutat, assistint els senyors vocals, D. Jaume Armengol, Bernardí Font, Rector; Sebastià Borràs, Mateo Pujades, Francesc Rigo, i Salvador Castanyer per celebrar sessió ordinària... Concedida la paraula al Rector, aquest manifestà tenir l'encàrrec verbal de sotmetre a la Junta la conveniència de gestionar la instal·lació a Inca i en bé de l'ensenyança, dels senyors Pares de la Congregació de la Doctrina Cristiana (sic) que tants bons resultats han donat no només a Palma també a altres pobles de l'illa, havent donat proves d'una educació acurada en l'ensenyança mercantil i comercial a part de

Idiomes i aritmètica, demanants aquests senyors uns locals adients per la seva vivenda particular com per impartir les classes d'ensenyança segons l'edat dels alumnes, admitint sense remuneració alumnes pobres per la seva deguda instrucció. Per aquest motiu s'havia pensat en l'edifici del carrer Dureta".

Oberta la discussió i després d'algunes observacions, s'acordà per unanimitat en votació ordinària aprovar la proposició i al mateix temps sotmetre-la a

l'Ajuntament perquè doni la seva aprovació.

Pocs dies després, el periòdic local "l'Heraldo de Inca" ho confirmava quan escrivia: "Amb motiu de esblir-se a Inca una comunitat de Germans de les Escoles Crsitianes, per dedicar-se a l'ensenyança d'instrucció primària.

Aleshores el Gerinà Sauvan comencà a tramitar des de la Cúria Diocesana els permisos necessaris per la apertura de la nova comunitat. El Senyor Bisbe es dignà aprovar aquesta sollicitud el 30 de desembre de 1907.

"L'Heraldo de Inca" saludava l'esdeveniment amb aquesta sencilla nota: "A l'edifici que aquest municipi té al carrer de Dureta, s'han instal·lat els Germans de la Doctrina Cristiana per dedicar-se a l'ensenyança elemental, de comptabilitat i llengües. Segons ens han comunicat, els Germans han començat les tasques escolars del present curs el dimecres d'aquesta setmana (dia 8 de gener de 1908).

Dia 8 de gener s'obrirèn dues classes amb 28 alumnes, acabant el curs amb 64.

Una Mirada cap al Futur

Mirant cap envant, quin serà el futur que espera al centre?. Passats ja els vuitanta anys d'existència, quina perspectiva es veu pels anys vinents?. Després d'un llarg trajecte de presència i servici a Inca, quina contribució cultural es desenrotllarà?.

Parlant de perspectiva de futur, és convenient recordar al passat; en tot cas, per fixar les constants positives d'un tebrall diari monòton i a vegades feixuc. Com oblidar una labor pedagògica que, curs darrera curs, ha donat els seus fruits? Com deixar de banda la "proximitat a l'alumne"

tan característic del centre La Salle? Com vorejar l'apertura del centre a tota casta d'activitats que tenguin un matís de promoció de la cultura?.

Avui els reptes que deu afrontar al centre educatiu es resumeixen en torn a quatre centres d'interés.

Un col·legi es un servei educatiu. La gent compromesa en el treball escolar del centre aposta per una real reforma que posi en la consecució de la qualitat de l'ensenyament la primera obligació amb la societat inquera.

La Salle té el seu

estil pedagògic i critià, mantenir aquesta identitat és la fórmula saludable per el futur lasallià.

La Salle viu a Inca. L'apertura del centre a la vida ciutadana, la col·laboració amb altres entitats no és un risc, és una necessitat.

Finalment, La Salle ja no és, exclusivament, el col·legi dels "Hermanos", ha començat a ser el col·legi de la Comunitat Educativa La Salle, on professors, pares, alumnes i "Hermanos", ajunten forces entorn a un projecte educatiu que fa més de vuitanta anys s'inicià a la ciutat inquera.

Institucions que han fet història.

BANDA DE CORNETES I TAMBORS

La simpàtica banda de cornetes i tambors comencà l'any 1958. Més tard aparegueren les majorettes per animar les seves actuacions. Trenta anys després, el Germà Lluís al front d'aquest grup d'allotes posà la nota alegre i juvenívola a nombroses festes populars

GRUP ARTÍSTIC LA SALLE

L'any 1917, el germà Benildo, fundador i primer Director del Centre i feliçment recordat pels seus alumnes, inicià aquesta activitat cultural.

Aquest grup aconseguí grans èxits per tota la geografia illenca. Darrerament, el Germà Victoriano en col·laboració d'un grup de pares, feu reviscolar aquesta activitat. Representacions com "Les vacances de Don Tòfol", "Na Pepeta no és morta", "Mestre Lau, es taconer", han divertit al públic de la part forana. Avui, sota la direcció de N'Antònia Tugores prossegueix la seva labor.

EL SALLISTA

Entitat que marca una fita a la vida esportiva d'Inca. Actualment, D. Antonio Moreno és el seu president i amb els col·laboradors dirigeix nou equips de futbol, des de benjamins fins a primera regional.

CONFRARIA LA SALLE

La confraria de penitents neix del mes de maig de 1944 i apareix com una activitat més de "La Cruzada Eucarística",

organització lasalliana que durant molts d'anys ocupà l'oci de molts d'inquers. Aquets darrers anys, la confraria ha experimentat un ressorgiment sota la direcció d'En Tolo Coll.

Estada a Lluc dels alumnes de 6e E.G.B.:

Estudi de la Nuturalesa i de la vida humana.

EL TRIMESTRE PASSAT ELS ALUMNES DE 6e D'EGB DEL COLLEGI LA SALLE D'INCA PASSAREN DOS DIES A LLUC ACOMPANYATS PELS SEUS PROFESSORS MIQUEL PIERAS I PEP MAYANS AMB L'OBJECTIU D'ESTUDIAR "IN SITU" LA NATURALESA I LA VIDA HUMANA EN LA NOSTRA SERRA DE TRAMUNTANA COM TAMBÉ ALGUNS FETS DE LA HISTÒRIA DEL SANTUARI.

PASSANT EL TEMPS SUFICIENT PER VEURE LES COSES AMB MES PERSPECTIVA HEM VOLGUT FER ALGUNES VALORACIONS DE L'EXPERIÈNCIA D'AQUESTA MANERA DE FER ESCOLA TAN ALLUNYADA (AL MENYS PER UNS DIES) DE L'ESTIL TRADICIONAL.

Tot i que començam a tenir clar la importància de l'estudi de l'entorn sortint de l'aula hi ha de reconèixer que aquestes sortides escassegen encara a les escoles de Mallorca. Malgrat les ajudes i assessoraments oficials aquestes activitats resulten cares i no sempre estan ben vistes: encara no s'ha esvaït el prejudici de que les excursions són com unes fuites de l'escola amb la complicitat i ajuda del professor o com uns dies afegits de vacances. Nosaltres, molt lluny de pensar així sabem l'esforç que cal per programar i organitzar un programa d'activitats i com fa falta esprémer el temps i les energies de tots per aprofitar una ocasió que potser els alumnes no tornaran a repetir.

La primera satisfacció que tenim els professors en aquestes ocasions és la de veure com nins i nines, lluny dels seus pares, creixen en responsabilitat per tenir cura de la seva persona i del seu equipatge.

Aquesta serietat no es sol donar a casa seva ja que compten de manera especial amb la mareta que els va sempre a darrera.

Una vegada motivats amb la seva tasca es dediquen a trescar, cercar, explorar, recollir mostres i classificar i fer preguntes amb un entusiasme i una curiolla que no solen tenir quan estan dins l'aula.

Aiximateix fa falta imaginació per situar aquesta allotja de fi de segle XX en l'època de les sitges, els nevaters, els forns de calç i la vitalitat econòmica d'aquelles possessions. Triguen a traslladar-se en el temps cap enrere, i és prou lògic. Però una vegada que ho aconseguim també resulta molt gratificant veure que s'estableixen uns vincles entre el present i el passat dels nostres fills

i que això té la seva continuïtat després amb tot un recull d'anècdotes i contarelles amb els seus pares i els seus avis. Va venir bé que molts recordaven una bona pel·lícula, "Tasio" que ambientava molt encertadament la vida en les muntanyes del País Basc

Tranquil·litza molt veure que tots aquests nins i nines, homes i dones del dia de demà, després de dos dies de conviure en pau amb la natura són tots uns ecologistes convençuts. Al mateix temps fa pena pensar que en un futur ells mateixos adults i crescuts tendran uns altres interessos i poden estar temptats de destruir el poc espai natural que els hi deixarem.

També a l'adolescent li cal tenir imaginació per comprendre els motius que tingué antany el nostre poble per anar deixant al llarg dels segles tants i tan costosos monuments

construïts per l'impuls d'una fe i unes idees religioses que ja no han viscut. Amb la seva òptica més utilitària, més materialista i més laica la visita als Misteris, a la Mare de Deu de Lluc i a la basílica molts d'ells quedaven desconnectats. Està vist que la seva fe (n'estic segur de que la majoria en tenen) va per camins molt diferents de la fe dels seus avis.

L'estudi directe i quasi sense llibres de la vegetació, la fauna, la geologia els absorbia constantment durant tota la jornada. Ens complau recordar gran quantitat d'anècdotes indicadores d'èxit, però que no contarem per no allargar i perquè el triomfalisme està molt vist. Però el tòpic fracàs escolar semblava quedar molt lluny.

En canvi després del dinar del segon dia el comportament i l'actitud dels nostres alumnes va canviar sobtadament. Era

ja divendres horabaixa i començaren a recordar i comentar els espais de televisió del cap de setmana, a parlar de les seves joguetes, enyorar una banyera plena d'aigua calenta, a treure de no es sap per on joguetetes electròniques i a manifestar una necessitat urgent de gastar els diners que duïen. Ningú pareixia tenir ganes de perllongar allò que hores abans els agradava tant. Sorgia l'"home urbanícola" que tots duïm dintre i quedava ben palès que el plaer del contacte amb la naturalesa sí, però fins un cert punt.

Finalment deixam palesa la nostra gratitud als pares i mares d'alumnes que col·laboraren molt eficaçment en la organització i preparant dinars i sopar per tots; com també estam molt agraïts als col·legues més avesats a aquests tipus d'activitats.

Banda de Cornetes i Tambors

Coses de la Ciutat

UN PARELL DE DIJOURS SENSE MERCAT, REGIDOR D'UM DESTITUÏT, AP I UM OBLIGUEN AL PSOE A PAGAR UNA AUDITORIA, EL QUARTER G. LUQUE I ALTRES COSES

Febrer i març han estat dos mesos molt moguts, hi ha hagut de tot. La majoria municipal ha perdut els papers, s'han posat nerviosos. Demostren massa la seva incapacitat per governar; almanco amb els esdeveniments d'aquest darrers temps ho sembla. En lloc d'intentar d'arribar a un acord amb l'oposició, cosa que seria del tot normal, es deixen dur per la ràbia i per un orgull estúpid, que a la llarga, perjudica la bona marxa de l'Ajuntament.

Comencem pel mercat. Una pujada absurda dels solars provocà que durant una sèrie de Dijous no hi hagués mercat. Inca i el seu Dijous han quedat desacreditat. I el més greu és que el problema no està resolt i, en qualsevol moment, l'escàndol es pot tornar a reproduir.

I és que quan hi ha problemes més personals que polítics a l'equip que governa, les coses no van de cap manera. La destitució del Sr. Balaguer de la Comissió de Govern, quan aquell era un incondicional del Batle, i a més substituït per Llabrés, fins ara completament apartat del Govern, demostra que a UM

abunden les qüestions personals. Se sap que molts de regidors d'UM no han estat d'acord amb aquest fet.

Però potser el que ha cridat més l'atenció de la premsa, ha estat el tema de l'Auditoria. Resulta que el PSOE va presentar a un Ple una moció demanant una Auditoria a l'Ajuntament i altres organismes depenents. Proposta que fou denegada per UM-AP, els quals presentaren un dictament que deia el següent: "los gastos que se produzcan por la realización de las auditorias, serán sufragados por el PSOE que es quien está interesado en que se lleva a cabo". De bojaria!. Un vertader desbarat!. És clar que d'aquesta manera les majories podrien fer pagar a les minories tots els seus projectes. La inconstitucionalitat és evident. Les paraules del portaveu socialista J. Armengol foren prou clares: "Absurd entre els absurds, esperpent que figurarà en els annals dels desbarats o en la primera pàgina de "El Caso". Ni en els millors temps de Franco s'intentà aquesta situació. No es respecten els drets constitucionals..... per aquesta mateixa situació, els grups majoritaris podrien fer pagar a l'oposició tots els seus caprixos"

En una altre ordre de

coses: Perquè la majoria municipal no volgué consensuar amb l'oposició els temes del Quarter i Hospital? És que UM i AP només perseguien un protagonisme partidista?. No es poden presentar propostes sense concretar res. On ha de fer el Batle les gestiones? Quina força té? I per altra banda, pot Inca mantenir el grandios edifici del Quarter? Ha d'estar ubicat a Inca l'Hospital? Hi ha un solar per a un Hospital? Vertaderament són molts d'interrogants que la majoria no sabé ni volgué respondre.

Per acabar creim que la majoria del Govern necessita fer una sincera autocrítica de la seva labor de Govern.

SILÈNCI ADMINISTRATIU PER PART DE L'AJUTAMENT A UNA PETICIÓ D'AJUDA D'INCA-REVISTA.

El passat número de "INCA-REVISTA" parlarem de les discriminacions del nostre Batle a la Revista. Avui hem de continuar amb el mateix, "Inca-Revista" presentà el 22 de gener una instància adreçada al Batle ("de tots els inquers?) demanant ajuda econòmica. Crèiem que una vegada aprovat el Reglament de Normalització Lingüística al camí seria més fàcil. Prest farà dos mesos i no hem obtingut contestació. Exactament igual que una altra instància de l'Obra Cultural demanat un local.

UNA NOVA CARRETERA, EN LLOC DE L'AUTOPISTA PALMA-INCA

La construcció d'una nova carretera és recolzada sobretot pels partits d'esquerra PSOE i PSM, mentre UM i CDS neden entre dues aigües, i AP és clar partidari de la construcció de l'autopista.

La nova carretera és un projecte de l'equip tècnic del PSOE. Aquesta carretera enllaçaria amb l'autopista de Palma-Marratxí, continuaria pel traçat previst per l'autopista del Govern, passant pel Sud de Santa Maria, Consell i Binissalem, i acabaria al Foro de Mallorca. Des d'aquest punt cap a Inca es desdoblaria la carretera actual.

Aquest projecte és tal

volta, la posició entremetja entre els partidaris de l'autopista i els ecologistes. Malgrat tot, pot ésser el mal menor.

EL TRÀFIC A INCA, UNA ANARQUIA

Dos són sobretot els motius pels quals el tràfic a Inca esdevé una anarquia: L'un és per mor de la gran quantitat de cotxes per habitant, agreujat pel fet de què, sovintment l'inquer empra el seu vehicle sense necessitat; l'altra és la manca de planificació per part del nostre Ajuntament (Cap Consistori inquer no s'ha pres seriosament aquest afer. Tot s'ha fet sense ordre, ni concert).

El cert és que circular per Inca esdevé una aventura.

Hem sabut a través de

la premsa de l'Illa que es prepara una reforma circulatòria. Esperam que sigui posivita.

TAN SOLS 500.000 PTS. PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA I 500.000 PTS. PER A BIBLIOTEQUES EN EL PRESSUPOST MUNICIPAL DEL 1988.

En un ple extraordinari fou aprovat, amb els vots d'UM i AP, el Pressupost municipal del 1988 que puja a Quatre-cents noranta-quatre milions vuit-cents quaranta mil pessetes.

Fou qualificat per l'oposició socialista com un pressupost sense projecte polític, sense futur, trist i pessimista, demostrant la poca sensibilitat en temes com cultura, joventut, sanitat i temps d'esbarjo i tot i que les

inversions són mínimes i mal repartides.

El portaveu Sr. Armengol, opinà entre d'altres coses sobre la poca previsió a partides com l'aigua i fums; sobre la no presentació del Pressupost de la Residència d'Ancians. Demanà explicació sobre els diversos milions dedicats a menjar, despeses de representació, discs i materials de tràfic, de funcionament, per a joventut, servei d'aigua i material tècnic, subvencions destinades a premsa i informació, escorxador, etc. Destacà que a camins veïnals s'hi destinen molt poc doblers (500.000) quan són els pitjors de la Comarca.

Entre d'altres coses, ens preocupa la poca quantitat de doblers que es destinen a la Normalització Lingüística. Amb 500.000 pts. molt poca cosa es pot fer, ens podem oblidar d'assessors lingüístes per normalitzar la burocràcia de l'Ajuntament, de fer cursos de Català i Cultura amb un mínim de seriositat, etc. per tant, el Reglament de Normalització Lingüística és ni més ni manco que paper mullat. No hi ha bona voluntat.

Los 500.000 pts. per a dues Biblioteques és una partida ridícula, pròpia d'un poble del Tercer Món. Seguim amb la incultura.

Els Agermanats

Per tal de commemorar el cinquè aniversari de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, es varen organitzar nombrosos actes pels dies 5 i 6 del mes de març a l'Illa de Menorca.

Es pot dir que tots els pobles i viles de Menorca tenien els seus actes organitzats, però varen haver de suspendre molts dels que es tenien que celebrar a l'aire lliure degut al mal temps, forta ventada, molt de fred i pluja tot el dissabte.

Lo més important fou l'acte institucional que es celebrà després de la missa de la catedral, al saló gòtic de l'Ajuntament de Ciutadella. Va esser presidit pel President de la Comunitat Autònoma, el Batle de Ciutadella i els Presidents del Parlament Balear i dels Consells Insulars. Assistiren a l'acte els membres del Govern de les Illes i totes les autoritats de la província desplaçats

expresament a Menorca, així com un nombrós públic que no cabia a la gran sala.

Parlà en primer lloc el Batle de Ciutadella Antoni Sabater el qual demanà més descentralització per Menorca envers de Palma. En segon lloc parlà el President del Consell Insular de Menorca Tirs Pons, el que manifestant el desig de tots els representants de les institucions locals menorquines, demanà una major delegació de competències, i demostrà l'interés i la necessitat de desenrotllar la Llei dels Consells Insulars. Finalment el President del Govern Balear Gabriel Cañellas reivindicà un major autogovern per les Balears en la concessió de les competències d'Educació, Sanitat i d'Aigües. Per això digué, és necessari seguir el camí de la negociació i de l'acció continuada

Pel President es fonamental la financiació adequada, ja que sense aquesta, no hi pot haver

autonomia eficaç. Cañellas recordà també la necessitat de desmembració d'una administració centralista.

El migdia a l'Ajuntament de Maó, tengué lloc la presentació del llibre "Estudios sobre el Estatuto de Autonomía para las Islas Baleares", obra que recull el treball de dotze juristes que analitzen els diversos aspectes de l'Estatut.

Presentà aquest estudi, Joan Oliver Araujo professor de Dret Constitucional de la Universitat de les Illes Balears.

A totes les localitats a on es celebraven actes commemoratius, es va fer entrega de trofeus i medalles als guanyadors de les diferents proves i es varen entregar obsequis a tots els participants.

Carles Costa
Associació de Premsa Forana

PELUQUERO UNISEX

Calle Martin Medico, 20 - Tel. 503013 - Inca

Para mayor comodidad RESERVE HORA

ZONA CA'N PICAFORT

VENDO CHALET ADOSADO A ESTRENAR
A 25 MTS. DEL PUERTO DEPORTIVO
VISTAS A LA BAHIA DE ALCUDIA

6.800.000 PTS.

INF. TEL. 71 63 10 (Horas Oficina)

Nota històrica d'Inca:

Notes de "Sa Torre".

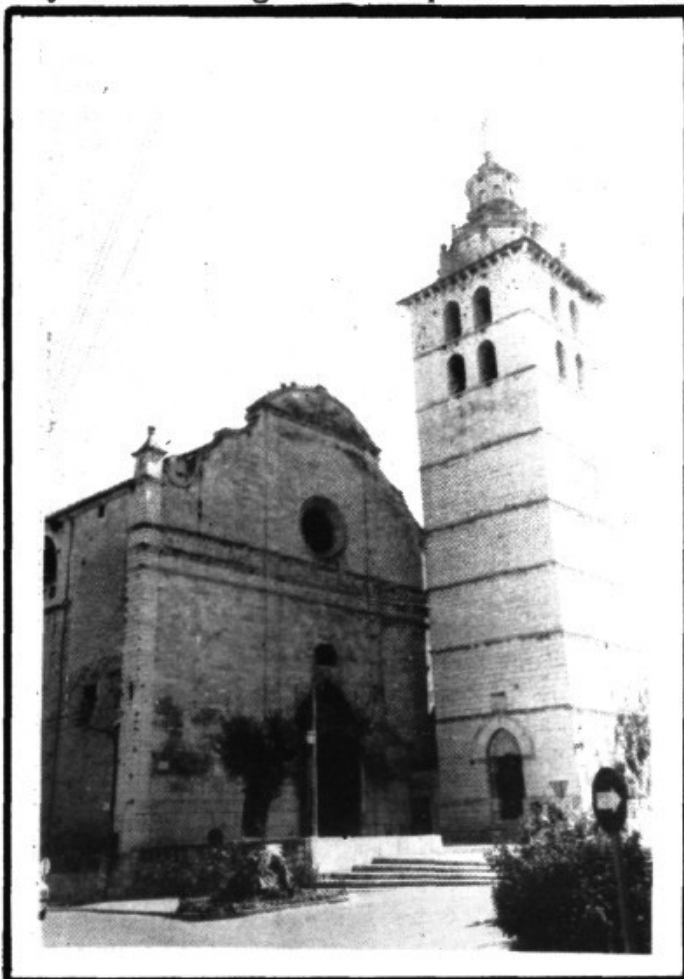
Pels inquers, Sa Torre, és un dels símbols més interessant i més estimat. Aquesta esvelta Torre-Campanar, també ens diu que som a ca nostra i que som a Inca: Moltes han estat les vegades que hem sentit dir vertaders dois i vertaderes elucubracions sobre la seva antiquitat. Qui no ha sentit dir mai que la feren els moros? O qué no es sap com es va construir? Tal volta per posar un poc clares aquestes preguntes bo serà que parlin els llibres antics dels nostrès Arxius i la nostra imaginació deixarà de volar.

Consta al llibre de CONSELLS pertanyent als anys 1566-1601 que l'esmentada Torre es va començar a construir a l'any 1568 per manament del Bisbe de Mallorca D. Didac d'Arnedo quan vengué a passar la seva Visita Pastoral. Dia 10 de setembre del mateix any, essent batle reial l'Honor Nadal Rosselló, el Jurat Major, Joan Duran, fa saber la determinació del Bisbe i notifica als altres Jurats que s'ha d'edificar una torre dintre d'un plaç de cinc anys baix pena d'haver de pagar bastantes lliures de ban. Dia 7 de gener del següent any es tornen a reunir "a la sala nova", per prende certes resoluciones i escollir el mestre picapedrer que

donàs principi a tal obra. Fou elegit En Miquel Amengual i el seu genre. Un dels problemes que varen sorgir fou el pagament de dit treball com també de la compra de les pedres per a fer-la. Dia 25 de maig de 1570, essent batle reial l'Honor En Gabriel Domenech, reunits "en la dita casa de la sala nova pera celebrar concell...", entre altres coses decideixen després d'haver-se explicats:... "per lo qual concell fonch preposat per lo honor Mo. Joanot Malferit jurat de ma major del modo y forma saguent:

molt honor y savi concell no ignorara Vs. Sv. com en nostra villa en dias passats se auria principiada una torra en la isglesi y axi per ser fets ja los principis y volent posar en obra dita torra caldria a Vs.Sv. nos donassin diners per passar anvant dita torra y posar en obra aquella; per ço vegen Vs.Sv. de quin perer son per lo qual concell o la major part de ell fonch determinat que se fassen dues semmanas per dita obra..."

Si seguim llegint i passam a la sessió de 24

de juny de 1571, essent batle reial l'Honor En Simó Prats, llegim entre altres notes: "... mes anvant fonch preposat per lo honor Nadal Rossello ja dit jurat de ma major del modo y forma seguent: Molt honor y savi concell no ignoraran Vs. Sv. com en nostra villa se auria comensada la torra la cosa Vs. Sv. saben per ço per. esser esta obra tant gran de aquesta torra la qual no pot cessar de anar anvant per honra y utilitat de la villa...

Pel mes juliol del mateix any de 1571, exactament dia 15, es tornen a reunir amb el Batle Reial l'honor En Simó Prats i es pot llegir: "... mes fonch proposat per lo honor Jaume Prats jurat de ma mitjana con las obras de las confraries aurién presentada certa suplicatio com en los anys passats se auria feta certa taxatio entre las obras de las confraries sobra que aurién de fer certa ajuda a la obra de la torra axi ates que lo que las obras de dites confraries

troben per ses animes es poch y ellas ja no han mester per lurs sufragis, per ço suplican que dita taxa no paguen atrassos... per ço Vs. Sv. vejen de quin parer son si ajudaran ditas confraries pera fectuar-se la torra o no...". Baix de l'acte consta "Jacob Ferragut als. vajet et Mathias Forner".

A dia 30 del maig de 1572 tornam veure a l'acte corresponent, tot essent batle reial l'Honor En Melcion Vives.

"... e primo fonch preposat que la villa nostra te necessitat de diners per ço notificam a Vs. Sv. de ont se auran diners per a pagar y satysfer als deutas necessaris de la villa axi per obras de la isglesia con encara per obra de la torra principiada..."

També el diumenge primer del mes de març de 1573 tornam veure al jurat de "mà major", essent batle reial l'Honor Melthior Vives, que diu "... que en lo arissal y auria una pedrera per ço si seran de perer que se despengi alguna quantitat per fer la scombria y cercar aquella y que sia donat el carrer a alguna bona persona per fer la dita diligencia y sia treta la pedra tindrem necessaris per fer la obra de la torra de nostra villa, per ço vegem Vs. Sv. de quin parer son, per lo qual concell o la major part de aquell, fonch determinat que los jurats prenguen tres mestres pera veure y cercar dita pedrera y si aquella sera trobada, sian donadas trenta lliuras a dits mestres si les auran despeses y si no los sia donats lamitat de les altras despesas y no mes..."

Essent batle reial l'honor Thomas Soler vèim una acta firmada dia 31 de maig de 1573. Part d'ella parla altra volta, de Sa Torre: "... mes anvant fonch preposat per lo dit Joan Duran jurat de ma major com en nostra villa se auria principiada una torra com tots saben y aqui auria

certa quantitat de pedra per obrar aquella..." Pel mes d'agost del mateix any podem comprovar com l'obra continua: "...Vs. Sv. seran servits de votar si seran de parer que los jurats de nostra villa y lo mostessaff de aquella per quant se fera en nostra villa axi de la torra com altras, se poran taxar salaris pera mirar y administrar alguna obra de la villa..." Segueix dient: "... mes anvant fonch preposat com per la obre de la torra se ha de fer se auria menester alguna sufficient persona axi de jurats com de qualsevol altra particular li sia taxat un commodo y sufficient salary, per ço Vs. Sv. vajen de quin parer seran. Per lo qual concell o la major part de aquell fonch determinat que no sia donat res ni manco alegrada alguna persona per mirar y administrar a la obre de la dita torra..."

Quasi per acabar voldria fer una transcripció de part del Consell fet a "la casa de la sala nova" i essent batle reial l'Honor En Jaume Cervera dia 13, dimecres, de juny de 1576. "...ja saben Vs.Sv. com la torra esta comensada en nostra vila a la isglesia y an aquella ha molts anys que no si fa feina y lo pertret per fer aquella se perd, per tant Vs. Sv. vejan si seran de parer que dita torra se pas envant y de hont se auran diners..."

Podríem continuar i continuar fent la transcripció dels inicis de la nostrada Torre,

però crec seria un poc massa sobrat. Si Déu ho vol, continuaré amb el mateix tema i ja tocarem els llibres del Clavari per saber els pagaments i altres notes que ens enriquiran. Per acabar tan sols volia dir que per les festes dels patrons de la Ciutat l'any 1928, es col·locà un

parallapms i una bombeta de 1.000 bugies com a símbol del nostre progrés. Pagà les despeses l'Ajuntament comandat per D. Miquel Mir i Jaume i beneït pel conegut rector D. Francesc Rayó Brunet. I, no ha puc deixar de dir, a principis de 1600 agafa les riendes de Sa Torre

el mestre picapedrer En Jaume Blanquer.

Per les transcripcions: Gabriel Pieras.

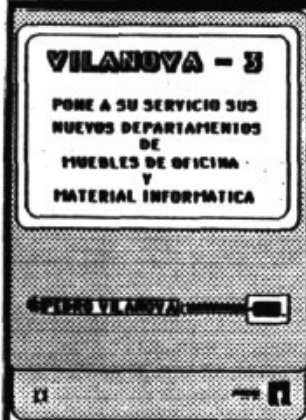
Notes agafades i tretes de l'Arxiu Històric Municipal d'Inca i de Mn. Joan Coli (Programa festes Sants Abdon i Senén 1959)

Penya
Barcelonista

Bar Miquel Inca

Apartat de Correus 185

VILANOVA - 3
PONE A SU SERVICIO SUS
NUEVOS DEPARTAMENTOS
DE
MUEBLES DE OFICINA
Y
MATERIAL INFORMÁTICA

VILANOVA-1 : PAPELERIA
C/COSTA Y LLOBERA 208 302000

VILANOVA-2 : LIBRERIA
C/VIDAL 15 303332

VILANOVA-3 : INFORMÁTICA
HOSTALS, 47 Bajos 304229

INCA

FÁBRICA D'ARTICLES DE PELL
guants
bosses
peces de vestit
i marroquineria en general

Gran Via de Colón INCA Telèfon 50-19 00

PUB
NITS

C/Jaume Armengol
Nº 74 Inca

cada setmana té un **djous**

Estatut, Parlament i Autonomia

ESTATUT, PARLAMENT I AUTONOMIA.

Shell diu que "la democràcia exigeix l'existència d'institucions que permetin al poble sobirà expressar la seva voluntat i participar, d'aquesta manera, en el procés de formació de la voluntat política". En conseqüència, dins una democràcia parlamentària com és la nostra, les institucions tenen la funció d'acollir els representants populars, als quals s'encomana la tasca de legislar. El nostre Parlament, per tant, és la suprema manifestació de la democràcia, en forma d'autonomia legislativa i com a cambra representativa.

Els avantatges de l'autonomia política se centren en una major participació popular en les tasques públiques, una aproximació de l'Administració al ciutadà, la recuperació de les nostres pròpies institucions històriques, adaptades a les circumstàncies i als temps, una certa quota d'autogovern que satisfaci bona part de les nostres aspiracions nacionalistes, un major i millor control de l'activitat i la despesa públiques i, sobretot, aquesta capacitat de legislar.

La nostra organització estatal, contemplada en el marc de la Constitució, concedeix a les Comunitats Autònomes, no només la capacitat administrativa, sinó l'autogovern, la qual

cosa significa que aquestes poden prendre decisions polítiques, a més, i sobretot, de la capacitat de dictar normes jurídiques d'acord amb llurs Estatuts. I en el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears es manifesta, en primer lloc, l'afirmació de la voluntat autonomista del poble de les Illes, de la institucionalització de l'autogovern i de la solidaritat entre els pobles que integren la comunitat insular, mitjançant l'aproximació i el respecte mutus.

Els principis fonamentals en què es recolza el nostre Estatut són, lògicament, els que inspira la Constitució Espanyola; però és important recordar que fou necessari un camí llarg i difícil per a redactar-ne els tràmits parlamentaris pertinents que havien de culminar dia 25 de febrer de 1983, data en què fou sancionat el text legal pel Rei.

Durant aquests cinc anys de vigència estatutària, s'ha pogut comprovar que la nostra capacitat per a legislar i governar és plena i total, que l'Estatut ens és un marc eficaç i vàlid, i que les reticències d'aquells que, exercint el seu dret lliurament, en votaren en contra, s'abstingueren o

no en participaren en l'aprovació per renúncia, eren fruit de temors injustificats.

Hem sabut fer testimoniatge de les nostres capacitats polítiques de la mateixa manera en què, en molts d'altres aspectes, hem demostrat d'altres valors que ens han situat com a capdavaners en relació amb la resta de les Comunitats espanyoles. En aquest sentit, és necessari recordar que l'anomenada "línia lenta" per accedir a l'Autonomia, determinada per l'article 143 de la Constitució, al qual ens hem acollit, com a alternativa a la "línia ràpida" del 150, fou tot un encert, perquè ara podem accedir a una

possible reforma de L'Estatut, mitjançant una revisió adequada d'aquest, per tal que el document pugui reparar les carències actuals d'una manera eficaç i positiva, a partir d'un examen minuciós i conscient dels errors en que poguem haver caigut, els desencerts en què hàgim pogut incórrer, i, sobretot, a partir de l'anàlisi de l'experiència d'aquests cinc anys.

És necessari tenir un coneixement exacte de les possibilitats reals, els sostre i les limitacions del nostre Estatut, amb el qual no és possible actualment, entre d'altres coses, l'acceptació de determinades competències transferides des de

l'Administració Central a l'Autonòmica.

Quan es parla, per tant, de revisar l'Estatut, es fa sobre la base d'una necessitat legal, i no com a expressió d'una aspiració política -que també ho és- gratuïta. Aquests cinc anys són, doncs, una experiència gratificant i única. Continueixen la primera passa d'un llarg camí que tot just hem començat; però, sobretot, són una fita història que hem tengut el privilegi de viure i protagonitzar.

Jeroni Albertí i
Picornell
President del Parlament
de les Illes Balears.

BAR LLABRES

ESPECIALITAT EN TAPES VARIADES

Placa Santa Maria la Major

INCA

VINOS SA QUARTERA

R.S. 38.03794/P.M. VINO DE MESA R.E. 5.861 - P.M.

4 L. TINTO 16.º

Antonio Fluxó, 70 (Esq. Pza. Sa Quartera) - INCA

Guarderia Sol Trent

General Luque, 85 (esq. Torreta) - Tel. 50 02 23

INCA

Floristeria

Prohens

Flores naturales
y artificiales
Servicio a domicilio

C/. Palmer, 34 Tel. 501810
Lluc, 250-1.º Tel. 500237
INCA - Mallorca

Pep Martínez de Arcos, porter del Constància.

Un dels pocs jugadors del Club Esportiu Constància, nat a Inca, és el porter titular Pep Martínez, fruit de la cantera local, molt poc aprofitada a la darrera dècada.

Fill del llegendari porter del Constància, Atlètic Balears, Ontinyent i València, Martínez. Segons testimonis fou la delícia dels afeccionats. Pep ha après d'esser "seriós a la porteria i a fer un futbool fàcil": La seva meta és igualar al seu pare i jugar amb equips de superior categoria. "És clar que sí, -digué el porter- he de superar-me i d'intentar jugar a primera divisió".

Pep Martínez diria a "Inca-Revista:" De primer vaig començar a jugar en l'equip infantil del Juventut Inca. A l'època de juvenil vaig estar al Sallista, després tres temporades amb el Xilvar a tercera divisió, a la fi al Constància, on he estat dues temporades a tercera i l'actual a segona divisió. Precisament enguany acab el contracte".

- Quina opinió li mereix l'actual campanya del seu equip?

"Trob que és normal, però darrerament tenim mala sort. Tanmateix, es començà a cercar jugadors molt tard, degut en part a la forma com es pujà a segona. Tot això

Pep Martínez. "Perdre cada partit en els darrers minuts no és fallar, és mala sort.

dificulta fer una veritable planificació".

- Se salvarà la categoria? No pesa molt la situació a la taula classificatòria?

"Segur que se salvarà i el fet d'anar el darrer no pesa, ja que tenim un bon equip. La mala sort ha desbaratat l'oportunitat de puntuar. Aquest mister ens inculca molta moral, té molta psicologia, donant confiança als jugadors".

- Li falten jugadors a la plantilla del Constància?

"Sens dubte un davanter centre que marqui gols seria aconsellable per aconseguir la permanència: Malgrat tot lluitarem per aconseguir-la".

- A que és degut la pobra impressió que donen els equips illencs a la segona divisió B.

"A més de la novatada, pagam el que a les Illes el número de jugadors d'aquesta categoria és limitat, en canvi de la Península hi ha molts més efectius".

Pere Castelló

La bona cuina

PEIX DE PESCADORS

Ingredients:

Peix (rap, nero, lluç...)	1 1/2 kg
Pastanagues	1 manat
Ou	1
Ametlles	10 o 12
Cebes	1
Tomàquets	4 o 5
Mostassa	1 culleradeta
All	1
Julivert i pa	

Preparació:

Un cop netejat el peix, se sala, s'enfarina i es fregeix. Es col·loca en una cassola (preferentment de terra).

En una paella es fa un sofregit amb ceba i tomàquet. Un cop fet, es posa a la cassola del peix. S'hi posen, també, l'all, el julivert, les ametlles, la mostassa i l'ou dur, tot ben triturat en l'1, 2, 3 o màquina semblant. Cal afegir-hi aigua, tot just cobrint el peix. Es deixa coure uns deu minuts a foc baix. Cal servir-lo en una safata, adornat amb les pastanagues bullides i tallades al llarg i triangles de pa fregit.

TRUITES D'ESPINACS

Ingredients:

Ous	6
Espinacs	1 kg
Pinyons	50 g
Mantega	100 g
Tomàquets	3
Formatge ratllat	50 g
Nou moscada	
Sal	

Preparació:

Es couen els espinacs i s'escorren; es piquen bé, es posen a la paella i es deixa que eliminin tota l'aigua. Un cop secs s'hi posa un xic de mantega i els pinyons.

Es baten tots els ous en un bol, junt amb mig vas petit de llet. Se sala.

En una paella es fan sis truites planes com si fossin crêpes, i una vegada fetes es farceixen amb els espinacs. S'enrotllen com un caneló i es col·loquen en una safata en la qual haurem posat, just tapant el fons, una mica de salsa de tomàquet que s'haurà fet prèviament.

Es fa una salsa beixamel amb un xic de nou moscada ratllada. Aquesta salsa es tira per sobre de les truites, junt amb trossets de mantega i formatge ratllat i es posa a gratinar.

CARXOFES DE L'ÀVIA

Ingredients:

Carxofes	1 kg
Alls	1 gra
Ametlles torrades	50 g
Farina, julivert, oli, sal, brou o aigua.	

Preparació:

Es tallen les carxofes per la meitat, si són petites, o bé en quatre trossos, si són grosses. S'enfarinen i es fregeixen a la cassola. S'hi afegeix una picada d'all, julivert i ametlles. També un xic de brou o aigua. Es posen a coure fins que es vegin fetes.

OUS AL PLAT A LA MALLORQUINA

Ingredients:

Ous	12
Sobrassada	12 rodanxes
Formatge Gruyère ratllat	100 g
Mantega	

Preparació:

S'untan les cassoles amb mantega. S'hi posen dos ous a cada una. Per sobre dues rodanxes de sobrassada i el formatge ratllat. Es cou al forn vigilant que els rovells no es coquin massa. NO CAL SALAR-HO.

JUST AMB UN DIT

**COBRAU, INGRESAU, CONEIXEU EL SALDO
I L'EXTRACTE DE COMPTES**

*Just amb un dit, utilitzant la Targeta «SA NOSTRA»
i els nostres Caixers Automàtics,
disposau dels vostres doblers,
realitzau ingressos, consultau el saldo
i obteniu un extracte del vostre compte,
en un instant i còmodament.*

**CAIXA DE BALEARS
«SA NOSTRA»**

